

Z přátelských kruhů

Z Clarkson do Texasu a zpět.

Vzpomínky z příjemné cesty, podává J. M. Mundil.

V pondělí dne 18. července t. r. o 1. hod. odp. sedli jsme na vlak a sice: Dr. B. F. Schultz a já — a ubírali jsme se na tu rozkošnou cestu k zálivu mexického. V Omaze, kde nás očekával p. S. L. Kostoryz, výpravčí našeho vlétu, jsme pfenocovali v Prague hotelu a druhý den, v úterý kolem 6. hod. odp., vyjeli jsme z Omahy po dráze Rock Island v čele s p. Kostoryzem, ku prohlídce oné krajiny výše zmíněné.

Ve Fairbury, Neb., připojili se k naší výpravě pp. Josef Jicha z Milligan a Rudolf Ulrich z Tobias, Neb. Cesta nám ve společnosti obou těch pánu dobře míjela, neboť oba pánové rozumí žertu a při tom jsou velmi žovialní mužové. Ale nejen to, ale jak jsem dále seznal, též podnikaví v živlu obchodním — a že oboum štěstí přeje — není žádnou tajností. Do Corpus Christi jsme se šťastně dostali ve čtvrtek večer as o 8. hodině. Cesta nám tedy vzala z Omahy plně 2 dny a 2 noci. V době, kdy jsme cestovali, panovalo dosti teplé počasí, což jsme zvláště pozorovali, když vlak s námi uháněl přes polední státy: Oklahomu, Ind. území a Texas. V krajině, kudy Rock Island dráha se vlíne, bylo pozorovati takřka samé roviny. Některá pole byla již tehdy posečena a na některých dosud stroje pracovaly. Kukuřice vyblížela velmi slibně až ještě přes severní část Kansasu. Drobno obilí v Kansas, kudy dráha dotýká se ubírá, bylo poškozeno velkými dešti, a proto také na mnoha místech pšenice sečena býti nemohla. To samé bylo místy pozorovati přes Oklahomu, neboť i tu místy stála voda po trať a proto takovými místy vlak musel býti opatrně řízen. Též dosti velkých polí kolem dráhy bylo zaplaveno vodou a úroda jakákoliv značně byla poškozena.

V Oklahomě jsme se zájmem pozorovali rozsáhlá pole bavlnou se vlásci a na některých byla bavlna již asi 15 palců vysoká. Čím dále více na jih, přes Ind. území a Texas, bylo méně a méně kukuřice pozorovati. A kde jsme jakou viděli, byly to jen nepatrné úzké pásy, ponejvíce mezi bavlnou nasažené. Příchnu těch úzkých pásů mezi bavlnou se nalézajících, nemohli jsme si vysvětliti, ale sou díli jsme, že to jest snad za příčinou hmyzu, aby tento z bavlnových polí do těchto pásů kukuřičných se nalákal.

Krajina kolem dráhy, kudy jsme se ubírali, přes Oklahomu, Ind. Terr. a Texas, která není vzdělaná, jest lesnatá, porostlá křovinnami a ponejvíce duby a jinými některými nám neznámými stromy. Barva půdy v oněch státech není stejná. Nejvíce jest však barvy červenavé. Taktéž jsem pozoroval místy, až řídké, barvu půdy Nebrasky. O pševě jsme též leckde zavádili. Do vlaku se prášilo bez milosti, tak že když jsme dorazili k našemu cíli, do Corpus Christi, jak na našem štastvu, tak na našich obličejích byla ho vrstva usazena. Druhý den po našem přiježdu na místo, p. Kostoryz, náš vůdce, obstaral povozy a vyjeli jsme si prohlédnout město Corpus Christi, abychom spatřili ty rozkošné a vzácné ovocné stromy v zahrádách města, jež byly ovocem pokryty. Každého z nás vše zajímalo a povítovali jsme tu změnu mezi severem a jihem. Po

několikahodinové prohlídce jsme se navrátili zpět do města a obdívávali jsme se opět kráse zálivu. Následující den, v sobotu, jsme se vypravili k prohlídce krajiny as 3 míle od města Corpus Christi vzdálené, kde se nalézá rozsáhlá reně skorem sedm tisíc akrů obsahující, na níž chce p. Kostoryz českou osadu založiti a není žádné pochybnosti, že to v brzkou dočká, neb půda, kde se tato velká reně nalézá, jest velice bohatá. Pozemek tento jest částečně porostlý dubovým lesem a křovinami, ale lehký k vyčištění. Část půdy na této reni jest vzdělána a záurou němá bavlnou, kterou již dělnci, Mexičané, majitelem zaměstnání, tou dobou obírali. Stavby jsou na oné reni rozsáhlé a několik větrných mlýnů vodu dobytku se pasoucímú zásobují. Půda jest černá ornice protkaná s nejmenším procentem černého písku, což dělá půdu tím úrodnější.

Pokračování.

Ze So. Omahy do Čech.

Vzpomínky z krásného vlétu; podává Aug. Papeš st.

Ct. red. Před krátkým časem navrátil jsem se ze svého vlétu do Čech a na vaše vyzvání dovoluji si vám načrtnouti některé své vzpomínky z tohoto vlétu.

Cestu do Čech podnikl jsem předně, abych se pokochal pohledem na drahou vlast po patnáctiletém pobytu v cizině, za druhé, abych syna svého v Čechách dlí ceho sebou přivezl a připravil ho pro život pod svým dohledem v této zemi svobody.

Cestu nastoupil jsem vesele dne 16. května a za laskavého průvodu pánu Barocha a Semeráda z Omahy odebral jsem se na nádraží. Zvolil jsem cestu přes St. Louis, abych si mohl prohlédnouti výstavu. Náhoda tomu chtěla, že jsem vstoupil do vlaku, který, jak jsem seznal, mě neunášel směrem k St. Louisu, ale k Chicagu. Na radu konduktéra zůstal jsem ve vlaku, až jsme přijeli do jisté iowské stanice, kde teprv přeseđl jsem na vlak, jedoucí do St. Louisu, kamž jsem dorazil následujícího dne odpoledne. Ještě téhož dne odebral jsem se na výstaviště, a povečeřel u pana Fritze Muellera, restaurátéra blahé paměti na transmississippské výstavě v Omaze. Druhého dne jsem se sešel s několika českými pěvci z Chicaga a v jejich společnosti navštívil jsem opět výstavu. Večer strávili jsme v Sokolovně, kde za zvuků české písně a při žertech bavili jsme se až do pozdní hodiny. Následujícího dne odjeli jsme všichni do Chicaga, kamž jsme přijeli dne 20. května. Chicago se mi přišlo nezamlouvalo a to z té příčiny, že mi nebylo možno opatřit si náležitěho českého hotelu a pak během mého krátkého pobytu byl jsem tam od pobudů na ulicích dvakrát napaden s úmyslem obrátit, čemuž jsem se však radikálně opřel.

V Chicagu sešel jsem se s p. Podlípným, synem dr. Podlípného v Praze, a pak s radním p. Hurtem. S těmito pány jsem se výtečně bavil a upomínky na chvíle strávené v jejich společnosti mně dlouho budou tkvít v paměti.

Dne 26. jsem odjel do New Yorku, kamž jsem přibyl 27. na večer. Navštívil jsem zde českou sň a sešel jsem se zároveň s p. Čapkem, právníkem, bývalým omažským občanem a pak s panem Roušarem, rovněž bývalým občanem omažským. Oběma pánu

daři se znamenitě. Pan Roušar vlastní rozsáhlý obchod na 40. a Broadway, pozůstávající z hotelu, restaurace a hostince. Zároveň jest vlastníkem velikého výletního místa na fece Hudsonu. V New Yorku jsem se zdržel tři dny.

Dne 31. května vstoupil jsem na loď linie "Red Star", plující mezi New Yorkem a Antverpy. Plavba byla ne sice rychlá, za to ale krásná, přímo okouzlující. Moře bylo klidné, dny i noci jasné. Důstojnictvo i mužstvo velmi úslužné, strava a nápoje znamenité a společnost pasažerů vybraná. Byl jsem na celé lodi jediným Čechem; cestující ostatní byli ponejvíce Němci. Vzdor to mu však bavili jsme se výtečně až na malou debatu, ve které jsem se nevyhnutelně utkal s jistým cestujícím farářem, jehož exhorty se mi znechutily tou měrou, že jsem mu dal na srozuměnou, aby si vyhledal někoho jiného za předmět svých kázání. Do Antwerp přijeli jsme po 8denní plavbě dne 8. června. Antverpy jsou městem velmi obchodním a po Brusselu největším město v Belgii, čítající kolem 270,000 obyvatelstva.

Z Antwerp odejel jsem do Bruselu, hlavního města Belgie, kdež za první povinnost uložil jsem si předložiti papíry a představit se generálnímu konsuluovi Rooseveltovi, který, mimochodem buďte řečeno, jest bratrem nynějšího presidenta Spojených Států. Na p. Roosevelta byl jsem doporučen panem Rosewaterem z Omahy, od kteréhož pána obdržel jsem zároveň doporučení na celou řadu jiných evropských konsulů. Za tuto laskavost buduž p. Rosewaterovi máj největejší upřímný dík. (Dok. bud.)

IRWING, Kans., 24. října.

Ct. red. Musím také něco napsat do milého P. Z. Byl jsem nedávno na mé farmě v Missouri, kde jsem přijímal máj díl úrody od svého nájemce. Úroda byla tam stejná jako v našem Kansasu. Pšenice tam sypala nestejně, od 6 buší do 20 po akru, oves nebyl o mnoho lepší, a sypal také tolik a co se týče kukuřice, ty jsou velice rozdílny. Někdo si počítá, mu bude sypati aspoň 50 buší po akru. Ale viděl jsem také kukuřice, u nás v Kansasu i v Missouri, že nebudou sypat ani 10 bu. po akru a v některých polích nebude se vůbec ani lámati. Bylo pozorovati, že kdo mohl kornu oborat, že ten má lepší úrodu. Naši krajané, bydlící u Bolivar, máj dobří trh na pšenici, neboť dostávají za ni \$1.06 za bušl a za kukuřici 50 c. Já jsem ji tam za tu cenu prodal. Musím se zároveň zmíniti o zdořilosti p. Dongresově, za niž mu veřejně děkuji. Dal mi totiž krásný zlatý republikánský odznak do laple u kabátu a pak jsem musil dávat náramný pozor, aby mi ho někdo neutil i s tou laplí. A musím zároveň p. Dongresovi a milým čtenářům P. Z. sdělit, že ten odznak znamenité účinkoval. Potkal jsem jednoho Missouráka a ten zůstal se koukat na máj odznak, tak že měl jsem již strach, že mi ho chce uříznout. On najednou promluvil: "Ty jseš republikán?" "Šur", odvětil jsem mu. "No, tak pojď si se mnou něco zakouřít," řekl mi a ve štoru mě pěkně počastoval. To je vidět, že republikáni jsou hodní lidé.

Krajané, kdo by ode mne chtěl pronajmouti farmu u Bolivar, Mo., z míle od města na západ, ať se přihlásí. Měl jsem sice již čtyry nabídky, ale vesměs na díly a to je pro mne nepřítečné, proto bych ji rád pronajmul za hotové. Vzděláno je od 50 do 60 akrů a 15 akrů je pastviště. Dám ji levně, za \$160 na rok. Kdo by si ji přál, ať se rychle hlásí. —

Frank Soudek,
Irwing, Kans.

COOK, Mont., 20. října. — Ct. red. P. Z. nás velmi mile překvapil v nové své formě. Byl nám sice vždy vítaný časopis a hlasatel zdravých rep. zásad, poučný i zábavný, ale teď, co je ještě zvětšen a to za tak nepatrný peníz \$1 — a co jeho formát jest tak příhodný do ruky ke čtení, a tu jest nám tím milejší. Doufám, že v brzkou budete mít o několik set odběrateľů více. Já sám bych rád k tomu přispěl, kdyby zde byli nějakí Češi usazení, ale tu daleko široko není Čecha kromě mne a máj manželky. Bydlíme 5 mil severovýchodně od Yellowstone parku, přes 7000 stop nad hladinou mořskou. Tu lze očekávat sníh každý měsíc v roce, ale na tento přestupný rok nám nepadal od máje až teprve začalo sněžit 16. října a nyní máme blý přfkrov "každý den na matičce zemi." Já jsem v těchto horách hledal zlato skoro 11 roků, ale nepřálo mi štěstí a za mou práci jsem neměl žádnou odměnu. Minulý únor jsem nalezl rudu, dal jsem ji zkoušet, neboť neobsahovala žádný z obyčejných kovů. Poslal jsem jí minulého dubna do státní minerální školy montanské k prozkoumání a dostal jsem odpověď, že analýse bude stát \$10. Poslal jsem tento obnos, ale špatně jsem pochopil. Nechtěl mne celé tři měsíce čekat, já mezitím stále běhal na poštu a trpělivě čekal, domnívaje se, že jim to dá tak moc studie a těšil jsem se: No, Tondo, teďka snad už bude konec tvé těžké práce. V třech měsících jsem dostal 3 psaní a já se těšil, že snad jsem nalezl nějaký vzácný kov a tu mi pak přijde dopis, v němž mi sdělili, že ruda obsahuje 2 proc. allumina. To si můžete představit, jak mě to došlo. Zdá se mi to všechno nápadné a nevěřím jejich rozboru. Tu me napadlo, že bych mohl tu rudu poslat k rozpoznání do Čech, neboť švagr odtud mi psal, že on dobře zná několik profesorů geologie na technice a universitě. Spakoval jsem tedy rychle 4 libry rudy a běžím na poštu, ptám se poštmistra, je-li to všechno v pořádku, on řekl, že ano, koupil jsem kolků za 68 c., dal je na bedničku a divil jsem se, že to není o nic dražší než po Spojených Státech. Na konec července si myslím: No, teď už bude má základná ruda v Praze, ale tu jednu jdu na poštu a poštmistr mi dává máj bedničku, že prý přišla z New Yorku zpátky, poněvadž jest o 12 uncí těžší než má být. To byla zas druhá rána. Už je ten člověk přes 5 r. poštmistrem a neví, jak se má balíček zaslat do ciziny. Ale hádat jsem se s ním nemohl, neboť jsem s ním v každodenních stycích; udělal jsem tedy balík o 14 uncí lehčí, nalezl jsem na to zase nové poštovní známky za 55 c. tentokráte, a ptal jsem se ho důrazně, je-li to vše v pořádku a upozornil jsem ho, že poštovné není o nic dražší nežli po Spoj. Státech, on se ale na mne rozkřiknul a tak mi nezbyvalo nic jiného, nežli mu věřit. Tedy balíček byl zase zaslán a za oěkolik dnů dostanu z Washingtonu cirkulář, že jest poštmistr, zodpověden za všechny zásilky a že si má prohlédnout článek 959, jednájící o cizině, v němž nalezne, že do Evropy poslal balík s 55c. poštovného, když mělo vlastně být \$4.03 a že by mi měl poštovné nahradit. Ale člověk ten, místo aby se zastyděl, že je takový hlupec, a že teprve prostřednictvím mým se naučil, co dříve nevěděl, byl ještě hrubým. Ač je to Američan v Kentucky rozený, tu jsem mu musel sám cirkulář přečísti, a upozorniti ho, že neměl známky na bedničku lepití, ale poslati je v malé úřední obálce sebou a chtěl jsem mu aspoň ty první známky sraziti, abych neměl tak velikou ztrátu, ale pak jsem si pomyslel,

co s takovým hlupákem, který mě okradl o čas i o peníze, se budu hádati a zapírali jsem znova celé poštovné a zaslal to teprve znovu do Prahy, odkud co nejdychtivěji čekám na odpověď. Odpusťte, milí čtenáři, že vám mou smůlu takto vypisuji obšlrně, ale činím to proto, že by to mohlo některému z vás sloužiti k poučení. Kdybych byl ku př. nějaký podobný případ četl v novinách, tu jsem se mohl vyhnouti ztrátě času i peněz. Tedy pozor, krajané, budete-li poslati věci do ciziny, tu si pamatujte, že váha do ciziny nesmí přesahovati více nežli tři libry a dále, že se nesmí poštovní známky lepití na balík, ačbřž že se musí poslati zároveň sebou v úřední obálce. Jedna unce stojí do Prahy ro c. Pošlete mi P. Z. č. 10, které jsem nedostal a nerad bych o ten požitek přišel. P. Z. jest máj dobrý přítel, neboť už se s ním bavím celých 18 roků. Ačkoli nejsem žádný politikář, tu přece sleduji se zájmem politický ruck a jsem celý zaujat pro pres. Roosevelta, jehož jsem slyšel loni řečnit u brány Yellowstone v Národním parku. Je to muž statečný, rozšafný a poctivý. Mezi jiným pravil, že nám zákony sice trochu pomohou, ale že si každý člověk má hledět pomoci sám. Odbírám též jeden anglický rep. časopis z Livingstone, Mont., ale P. Z. je mi mnohem milejší. Se srdečným pozdravem na všechny čtenáře a čtené čtenářky, znamená se v úctě Anton Zucker.

Oprava.

V článku p. Brichové "Dojmy z výstavy" zůstaly přehlédnutím některé chyby. Tak bylo v něm uvedeno, že ony obrovské varhany máj v sobě 130 mil elekt. drátu, kdežto mělo býti 23 mil, dále kombinovaných hlásek máj pouze 10,000 a nikoli 10 mil. jak sazeč omylem vysázel. Inu, on si patrně myslel, že nuly nic neplatí a proto jich několik ještě přidal.

D. Hibelber & Dick Burnell
13. a Pierce ul., Omaha, Neb.
vymění s vámi nový, ručně zhotovený koňský postroj za starý.

Navštívte nás aneb nám dopište.—Staré křiry všeho druhu vždy na ruco.

Jakub Svačina
...vlastní...
ELEGANTNÍ A HOJNÉ ZÁSOBNÉ
grocery o bchod
v č. 1209 již. 6. ulice.
V obchodě tomto naleznete úplný výběr všeho zboží groceniho. Zboží je čerstvé a prvé jakosti. Míra dobrá, neb u svačiny jest ve zvyku nekoukat na nějaký ten přivaček. Navštívte jej jednou a podruhé přijdte zase.

OMAHA Loan & Building Association
v Bee Building.
21 rok stará a nejstarší ve městě...
půjčky na měsíční splátky a přispuje k dobrou dividendy půlletně při 6 procentech ročně na uspořené obnosy.
Geo. M. Nattinger, tajemník.
South-omažská úřadovna v číslé 385 sev. 24. ul. 30

Dobrou trvanlivou a lacinou obuv koupíte u
Ant. Bílka
v čís. 1236 jižní 13. ul.,
kde má hojně zásobený obchod obuví jak pro dámy, tak i pro pány a děti. Přáním jeho je, aby každý, kdo u něho obuv koupí, byl úplně spokojen a proto prodává jen tu nejlepší obuv za ceně levně. Navštívte ho!